

בעניני ספירת העומר ומצוות ליל הסדר

ב "מצות חרוסת"

משניות פסחים (קיד), ובפרט סוף המשנה הב'

גמרא (קטז), "אע"פ שאין חרוסת ... משום קפא";
"רבי אלעזר בר' צדוק אומר ... עד המשנה

פירוש המשנה לרמב"ם שם (ד"ה והחרוסת)

רמב"ם הל' חמץ ומצה (פ"ז הי"א) [וגם פ"ז הי"ב - פ"ח
ה"ב, פ"ח ה"ח]

- השוה את דברי הרמב"ם בשני המקומות - במה הם שוים זה לזה, ובמה שונים זה מזה?
- איך תסביר את זה? ע"ע -

מגיד משנה ולחם משנה שם (פ"ז הי"א)

ג מרור בזה"ז

רא"ש פסחים (פ"י סי' כ"ה), "אכלו לחצאין ... אין צריך מהם כזית" - והוא עפ"י גמרא שם (קיד):

- מה יש לתמוה על חשבונותינו של הרא"ש בדבריו הללו?

א ספירת העומר

דרך הקדמה

חומש ויקרא (פרק כ"ג פסוקים ט"ו - ט"ז), דברים (פרק ט"ז פסוק ט')

גמרא מנחות (סוף סו.), "גופא ... עד המשנה

תוס' מנחות (שם, ריש ד"ה זכר), עד ... ספיקא דרבנן"

רמב"ם הל' תמידין ומוספין סוף פרק ז' (הל' כ"ב - סוף)

כסף משנה [ורב"ז ומהר"י קורקוס] שם (הל' כ"ד)

שיטת ההלכות גדולות

תוס' מנחות (שם, סוף ד"ה זכר) "עוד פסק ..."

רא"ש פסחים (פרק י' סוף סי' מ"א), "ועוד כתב בה"ג ... עצמה היא"

שלחן ערוך אורח חיים (סי' תפ"ט סע' ח')

פרי מגדים שמה (אשל אברהם ס"ק י"ג)

- מהי קושייתו של הפרמ"ג על שיטה זו? האם נראה לך דרך ליישב?

שו"ע אורח חיים (סימן תפט סעיף ח)

אם שכח לברך באחד מהימים, בין יום ראשון בין משאר ימים, סופר בשאר ימים בלא ברכה; אבל אם הוא מסופק אם דילג יום אחד ולא ספר, יספור בשאר ימים בברכה.

פרי מגדים אורח חיים (סימן תפט א"א ס"ק יג)

ומה שכתב המחבר [סעיף ח] שכח בא' מהימים סופר בשאר הימים בלא ברכה, ג"כ מחמת ספק שמא כולו יומי חדא מצוה ושמא כל אחת מצוה בפני עצמה, וסופר בלא ברכה. וי"ל אי כולו חדא מצוה אין מברכין בכל לילה, וצ"ע.